

تاریخ ۱

پیشینه پژوهش در تاریخ ایران باستان

پیشینه پژوهش در ایران باستان:

آگاهی تاریخی آمیخته با افسانه / آگاهی تاریخی متکی به پژوهش و کاوش‌های جدید

آگاهی ایرانیان از تاریخ و تمدن باستانی

پیش از خوانده‌شدن خط میخی و پیش از کاوش‌های باستان‌شناسی

تا دو قرن پیش از شاهنامه فردوسی و خداینامه ها بود.

تاریخ ایران در دوره‌هایی ترکیب افسانه و واقعیت بود:

ساسانیان / اشکانیان / کیانیان / پیشدادیان

تاریخ بسیاری از اقوام جهان، از جمله ایران، با افسانه آغاز می‌شود.

تا ۲۰۰ سال پیش مورخان:

۱- از ساسانیان اطلاعات خوبی نداشتند.

۲- شاهان اشکانی را تا حدودی می‌شناختند.

۳- شناخت کافی از سلسله‌های عیلام، ماد و هخامنشیان نداشتند.

تاریخ ۱

آگاهی تاریخی متکی بر پژوهش و کاوش‌های جدید:

در دو قرن اخیر علاقه به تاریخ ایران در عهد باستان افزایش یافت.

آگاهی‌های تاریخی تازه‌ای در نتیجه خوانده‌شدن خط‌های باستانی و کاوش‌های باستان‌شناسی به دست آمد.

دوره صفوی علاقه اروپاییان برای مسافرت به ایران بیشتر شد.

نویسندگان و محققان

بر اساس نوشته‌های هرودوت و نویسندگان رومی و یونانی به دنبال آثار دوره هخامنشی؛ به خصوص در فارس آمدند.

در دوره قاجار

افزایش روابط سیاسی و اقتصادی ایران و اروپا

حضور اروپاییان به عنوان جهانگرد، بازرگان، سفیر و باستان‌شناس بود.

افزایش تعداد بازدیدکنندگان خارجی از آثار و مکان‌های خارجی به ویژه:

شوش / تخت‌جمشید / پاسارگاد

مدرسه مجازی آینو

تاریخ ۱

در زمان محمدشاه قاجار یک افسر انگلیسی به نام سر هنری راولینسون موفق به خواندن خط میخی شد و سنگ نوشته داریوش هخامنشی در بیستون را ترجمه کرد.

خوانده شدن خط میخی = افزایش علاقه اروپاییان به باستان‌شناسی در ایران = اجازه گرفتن دولت فرانسه برای کاوش = دریافت امتیاز انحصاری کاوش توسط دولت فرانسه در سرتاسر ایران = کاوش در محوطه باستانی شوش

در سال ۱۳۰۶ ش، کاوش‌های باستان‌شناسی از انحصار فرانسویان خارج شد و حضور افرادی مانند ارنست هرتسفلد آلمانی و آرتور پوپ آمریکایی را شاهدیم.

مدرسه مجازی آینو